

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Haymonis, Episcopi Ante DCCC. Circiter Annos
Halberstadensis, Historiae Ecclesiasticae, Sive De Rervm
Christianarvm Memoria, Libri X**

Haimo <Halberstadensis>

Helmestadi[i], 1671

Cap. III. Nicena fides.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10968

tie Patris. Verum post diuturnum multumque tractatum placet omnibus *Homousion* scribi debere, id est, ejusdem cum patre substantiae filium confiteri. Defertur ad Constantimum Sacerdotalis Concilii sententia, quam ille ut à Deo prolatam veneratur, & contradictibus comminatur exilium. Exemplum autem sententiae vel Nicenæ fidei est hujusmodi.

C A P. III.

Nicena fides.

Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorem. Et in unum Dominum nostrum Iesum Christum, Filium Dei, natum ex patre unigenitum, hoc est, ex substantia Patris, Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero, natum non factum, homousion Patri, hoc est, ejusdem cum Patre substantiae, per quem omnia facta sunt, quæ in cælo & quæ in terris. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem, de cælis descendit, & incarnatus est, homo factus. Passus est, & surrexit tertia die, & ascendit in cælos: inde venturus judicare viuos & mortuos. Dicentes autem: Erat aliquando, quando non erat, & antequam nasceretur; vel non erat, antequam fieret; aut quia ex non existantibus factus est, aut ex alia substantia, vel subsistentia; dicentes etiam aut convertibilem, aut mutabilem filium Dei, hos anathematisat Catholica & Apostolica Ecclesia. Hanc venerabilem fidem trecenti decem & octo Episcopi amplexi sunt, inter quos major adhuc numerus erat Confessorum Chri-

M

sti &

HAYMONIS HISTORIÆ

90
sti & Martyrum. Nam & Iacobus quidam Antiochiae Mygdoniae, qui mortuos resuscitavit, vivos curavit, & alia multa operatus est miracula; Paulus quoque Neocæsariae, castri positi juxta Eufratem, qui ambas manus habuerat ligatas, ignitoque ferro combustas, rabie Licinii, Pamilius quoque Ægyptius, ex eorum numero quos Maximianus dextris oculis effossis, & sinistro pollice succiso, per metalla damnaverat, aderant ibi. Sed & Spiridion Cyprius Episcopus ex eorum numero dicatur fuisse, vir unus ex ordine Prophetarum, qui pastor ovium in Episcopatu permanxit. Cujus hoc fertur fastum insigne, & omnibus seculis admirandum. Filiam habuit, quæ cum ei bene administrasset, virgo defuncta est. Post obitum ejus venit quidam dicens, se ei depositum commendasse. Rem gestam ignoraverat pater, perquisitum in tota domo quod poscebat, nusquam in ventum est. Persistebat ille, qui commendaverat, & fletu & lacrymis perurgebat, comminans etiam sibi mortem, nisi depositum reciperet. Permotus lacrymis ejus senex, ad sepulchrum filiae properat, atque illam nomine clamitat suo. Tunc illa de sepulchro, *Quid vis, ait, pater? Commendatum, inquit, illius ubi posuisti?* At illa locum designans, *Ilic, ait, invenies defossum.* Regressus domum suam, depositum, ubi filia de sepulchro responderat, repertum, tradit reposcenti. Sed & multa ejus referunt alia gesta. Hi & hujusmodi reverendissimi viri sederunt apud Niceam.

HAY.

H A Y M O.

Vnde indubitanter credimus, prædictam ibidem Synodum, à Spiritu Sancto, quadam divinitus consideratione, congregatam fuisse; ut scilicet nobis posterioribus, ac diurnis vel modernis, daretur intelligi, firmum esse, ac Catholicum, quicquid ibi de Mysterio fidei promulgatum est. Quod quidem tam divini tamque spirituales viri locuti sunt, qui non erant similes nobis indignis & peccatoribus, qui propter injustitiam nostram in Scripturis sanctis fallere possumus & falli. Neque enim potuit Spiritus S. fallaciam proferre, per quos tanta & talia operabatur miracula. Igitur, Domino cooperante, & sermonem confirmante eorum sequentibus signis, quidam Episcopi, etiam in ipsa Synodo, & circa Synodum, virtutes aliquas & signa fecerunt. Nam cum ibi Philosophus quidam, in arte Dialectica insignis, objectis quæstionibus fidei nostræ occurseret, nec ab aliquo posset concludi: quidam ex confessoriis, simplicissimæ naturæ vir, & nihil aliud sciens, nisi Christum Iesum, & hunc crucifixum; paucis Philosopho insultanti congreditur, expositaque simplicitate fidei, quadam cum ineffabili pietate mox permutat, & efficit Christianum. Et tunc ostensum est Philosopho, quia regnum Dei non in sermone sed in virtute consistit.

Ex Tripartita Historia.

M 2

CAP.